



Огляд законодавства: будівництво ГЕС, малих ГЕС, ГАЕС та державні експертизи проектів (експертиза проектів будівництва, державна експертиза інвестиційних проектів, державна екологічна експертиза)

2016

1. Попередження (запобігання) надзвичайним ситуаціям природного і техногенного характеру проголошено одним із основних принципів національної екологічної політики

Конференція ООН з питань навколишнього природного середовища і розвитку ухвалила декларацію та визнала концепцію сталого розвитку домінантною ідеологією цивілізації у XXI столітті. Сталий соціально-економічний розвиток будь-якої країни означає таке функціонування її господарського комплексу, коли одночасно задовольняються зростаючі матеріальні і духовні потреби населення, забезпечується раціональне та екологічно безпечне господарювання і високоефективне збалансоване використання природних ресурсів, створюються сприятливі умови для здоров'я людини, збереження і відтворення навколишнього природного середовища та природно-ресурсного потенціалу суспільного виробництва («Загальні положення» закону «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року» від 21.12.2010 р. № 2818-VI).

Основний закон нашої держави - Конституція України від 28.06.1996 р., — проголосив поряд із правом кожного на безпечне для життя і здоров'я довкілля (частина 1 статті 50) також обов'язок держави забезпечувати екологічну безпеку на території України (стаття 16).

Забезпечення екологічної безпеки людей, раціональне використання природних ресурсів, додержання нормативів шкідливих впливів на навколишнє природне середовище повинно забезпечуватись також при проектуванні та будівництві нових споруд та інших об'єктів (частина 1 статті 51 закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25.06.1991 р. № 1264-XII).

При чому, за визначенням, здійсненим у частині 1 статті 50 закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», екологічна безпека є таким станом навколишнього природного середовища, при якому забезпечується **попередження** погіршення екологічної обстановки та виникнення небезпеки для здоров'я людей.

Саме «попередження (запобігання)» на законодавчому рівні проголошено одним із основних принципів національної екологічної політики, що реалізується, зокрема, з метою забезпечення екологічної безпеки в Україні.

Це підтверджено, зокрема, в законі «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року», в якому до основних принципів національної екологічної політики віднесено **принцип запобігання** надзвичайним ситуаціям природного і техногенного характеру, що передбачає аналіз і прогнозування екологічних ризиків, які ґрунтуються на результатах стратегічної екологічної оцінки, **державної екологічної експертизи**, а також державного моніторингу навколишнього природного середовища.

Із вказаної норми закону можна зробити висновок, що запобігання надзвичайним ситуаціям природного і техногенного характеру здійснюється лише через наступні три інструменти: стратегічна екологічна оцінка, державна екологічна експертиза та державний моніторинг навколишнього природного середовища.

Відповідно до визначення змісту, наведеного у статті 1 закону України «Про екологічну експертизу» від 09.02.1995 № 45/95-ВР, екологічна експертиза в Україні (*в тому числі державна — прим. автора*), - вид науково-практичної діяльності уповноважених державних органів, еколоґо-експертних формувань та об'єднань громадян,

що ґрунтується на міжгалузевому екологічному дослідженні, аналізі та оцінці **передпроектних, проектних та інших матеріалів** чи об'єктів, реалізація і дія яких може негативно впливати або впливає на стан навколишнього природного середовища, і **спрямована на підготовку висновків про відповідність запланованої чи здійснюваної діяльності нормам і вимогам законодавства про охорону навколишнього природного середовища**, раціональне використання і відтворення природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки.

Метою екологічної експертизи (*в тому числі державної — прим. автора*), є **запобігання** негативному впливу антропогенної діяльності на стан навколишнього природного середовища та здоров'я людей, а також оцінка ступеня екологічної безпеки господарської діяльності та екологічної ситуації на окремих територіях і об'єктах (стаття 4 закону України «Про екологічну експертизу»).

При чому, виходячи із законодавчо встановленого мети та змісту екологічної експертизи можна зробити висновок, що **лише державна екологічна експертиза** може застосовуватись до аналізу і прогнозування екологічних ризиків при дослідженні проектної документації на будівництво ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС. Це обумовлено тим, що вказана проектна документація на будівництво ГЕС (включаючи малі ГЕС) або ГАЕС наразі не є об'єктами аналізу та прогнозування екологічних ризиків інших двох інструментів — стратегічної екологічної оцінки та державної системи моніторингу довкілля.

Отже, саме державна екологічна експертиза на законодавчому рівні закріплення як інструмент попередження (запобігання) надзвичайним ситуаціям природного і техногенного характеру. Саме тому, надзвичайно важливим є її ефективне функціонування в Україні.

Що ж стосується інших експертиз (експертизи проекту будівництва¹ та державної експертизи інвестиційних проектів, то на законодавчому рівні не вказана їх важлива роль в якості інструментів для попередження (запобігання) екологічних небезпек.

Відповідно до абзацу 2 частини 4 статті 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 р. № 3038-VI, проекти будівництва, які належать до IV та V категорій складності підлягають обов'язковій експертизі² щодо додержання нормативів з питань санітарного та епідеміологічного благополуччя населення, екології, охорони праці, енергозбереження, пожежної, техногенної, ядерної та радіаційної безпеки, міцності, надійності, довговічності будинків і споруд, їх експлуатаційної безпеки та інженерного забезпечення.

Згідно з частиною 3 статті 15 закону України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. № 1560-XII, державна експертиза інвестиційних проектів повинна враховувати нормативи з питань санітарного та епідеміологічного благополуччя населення, екології, охорони праці, енергозбереження, пожежної, техногенної, ядерної та радіаційної безпеки.

¹ Мова йде про експертизу проекту будівництва згідно з статтею 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

² Мова йде про експертизу проекту будівництва згідно з статтею 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

2. Юридичні підстави для визнання обов'язковими державних експертиз проектів щодо будівництва ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС (експертизи проекту будівництва, державної експертизи інвестиційних проектів, державної екологічної експертизи)

2.1. Будівництво ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС на законодавчому рівні визнано таким, що становить підвищену екологічну небезпеку

Відповідно до п. 15 Додатку Е (обов'язкового)³ ДБН А.2.2-1-2003⁴, будівництво гідроенергетичних та гідротехнічних споруд віднесено до видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку.

У законодавстві здійснено визначення гідротехнічної споруди як:

- споруди для використання водних ресурсів, а також для боротьби з шкідливим впливом вод: греблі й дамби різного призначення та їхні конструктивні елементи; водоскиди, водоспуски, споруди водовідведення: тонелі, канали, труби, лотки; регуляційні споруди, накопичувачі промислових відходів, ставки, відкриті водозабори, гідромеханічне та механічне обладнання, призначене для нормального функціонування споруд (підпункт 1.9.18 пункту 1.9 Методики обстеження і паспортизації гідротехнічних споруд систем гідравлічного вилучення та складування промислових відходів та хвостів, затвердженої наказом Державного комітету України у справах містобудування і архітектури від 19.12.1995 р. № 252).

- споруди, що підпадають під вплив водного середовища, призначені для використання і охорони водних ресурсів, а також для захисту від шкідливого впливу вод. До основних гідротехнічних споруд відносяться: греблі, будівлі гідроакумуючих електростанцій і насосних станцій тощо (Додаток А (довідковий) «Терміни та визначення понять», додаток В (обов'язковий) «Постійні гідротехнічні споруди» ДБН В.2.4-3:2010 «Гідротехнічні споруди. Основні положення. Гідротехнічні, енергетичні та меліоративні системи і споруди, підземні гірничі виробки»).

Тобто, до гідротехнічних споруд відносяться ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС.

Крім того, гідроелектростанції (ГЕС) на річках незалежно від їх потужності (включаючи малі гідроелектростанції) та гідроакумуючі електростанції (ГАЕС) безпосередньо віднесені до видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку відповідно до пункту 2 Переліку видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.08.2013 р. № 808.

Отже, будівництво ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС на законодавчому рівні визнано таким, що становить підвищену екологічну небезпеку.

2.2. Обов'язковість ОВНС⁵ серед проектної документації на будівництво ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС

Згідно з вимогами закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 р. № 3038-VI, до проектної документації на будівництво об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, **додаються результати оцінки впливу на**

³ Додаток Е (обов'язковий) ДБН А.2.2-1-2003 має назву «Перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку».

⁴ Повне найменування: ДБН А.2.2-1-2003 «Проектування. Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд».

⁵ Мова йде про оцінку впливу на навколишнє середовище.

стан навколишнього природного середовища (матеріали оцінки та звіти про оцінку і громадське обговорення) (перше речення абзацу 3 частини 1 статті 31). Вказана норма є імперативною.

При чому, в цьому ж законі вказано, що перелік таких об'єктів та порядок проведення оцінки визначаються Кабінетом Міністрів України (друге речення абзацу 3 частини 1 статті 31 закону України № 3038-VI). За відсутності іншого застосуванню підлягає Перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, затверджений постановою Кабінету Міністрів України 28.08.2013 р. за № 808.

Тобто, проектна документація на будівництво ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС, які є об'єктами підвищеної небезпеки, повинна в складі проектної документації містити матеріали оцінку впливу на стан навколишнього природного середовища.

2.3. Обов'язковість державних експертиз для проектів будівництва ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС (експертизи проекту будівництва, державної експертизи інвестиційних проектів, державної екологічної експертизи)

2.3.1. Обов'язковість експертизи проекту будівництва ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС (за статтею 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»)

Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 р. за № 3038-VI, який набрав чинності 11.03.2011 р. були внесені зміни, зокрема, до частини 1 статті 13 та 37 закону України «Про екологічну експертизу» відповідно до яких додано положення про те, що «Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

Згідно з абзацом 2 частини 4 статті 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», обов'язковій експертизі *(в даному випадку мова йде не про державну екологічну експертизу – прим. автора)* підлягають проекти будівництва об'єктів, які належать до IV та V категорій складності.

Відповідно до Порядку віднесення об'єктів будівництва до IV і V категорії складності, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 27.04.2011 р. № 557, всі ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС віднесені до IV або до V категорій складності.

Отже, для ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС, які є об'єктами будівництва IV та V категорії складності, є обов'язковим проведення експертизи проекту будівництва згідно з статтею 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

2.3.2. Обов'язковість державної експертизи інвестиційних проектів (за законом «Про інвестиційну діяльність»)

Відповідно до частини 1 статті 16 закону України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. № 1560-XII, **обов'язковій державній експертизі підлягають інвестиційні проекти**, що реалізуються: 1) із залученням бюджетних коштів, 2) коштів державних підприємств, установ та організацій, 3) за рахунок кредитів, наданих під державні гарантії.

Така державна експертиза інвестиційних проектів проводиться в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (частина 2 статті 16 закону України «Про інвестиційну діяльність»).

На виконання вказаного положення закону, постановою Кабінету Міністрів України від 09.06.2011 р. за № 701 був затверджений Порядок проведення державної експертизи інвестиційних проектів.

У абзаці 2 пункту 3 вказаного Порядку встановлено, що Методику проведення державної експертизи інвестиційних проектів та форму висновку за її результатами затверджує Мінекономрозвитку.

Згідно з пунктом 9 Порядок проведення державної експертизи інвестиційних проектів, висновок експертизи *(мова йде про державну експертизу інвестиційних проектів – прим. автора)* чинний протягом трьох років з дати його надання.

Наразі Програмою розвитку гідроенергетики на період до 2026 року, схваленою розпорядженням Кабінетом Міністрів України 13.07.2016 р. за № 552 передбачена необхідність залучення коштів міжнародних фінансових установ для будівництва Канівської ГАЕС та Каховської ГЕС-2, що дозволяє зробити висновок про обов'язковість державної експертизи інвестиційних проектів щодо цих об'єктів. По іншим ГЕС/ГАЕС, вказаним у Програмі ще не визначені джерела фінансування проектів. Однак, якщо вони здійснюватимуться із джерел, вказаних в частині 1 статті 16 закону України «Про інвестиційну діяльність», то також підлягатимуть обов'язковій державній експертизі інвестиційних проектів.

2.3.3. Обов'язковість державної екологічної експертизи проектної документації на будівництво ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС (за законом України «Про державну екологічну експертизу»)

Відповідно до частини 1 статті 12 закону України «Про екологічну експертизу», в Україні здійснюються державна, громадська та інші екологічні експертизи.

Але лише висновки державної екологічної експертизи є обов'язковими для виконання (частина 2 статті 12 вказаного закону). Висновки ж громадської та інших екологічних експертиз мають лише рекомендаційний характер (частина 3 статті 12 вказаного закону).

Відповідно до частини 1 статті 34 закону України «Про екологічну експертизу» встановлено, що державна екологічна експертиза проводиться у разі:

- 1) наявної або можливої потенційної небезпеки об'єктів екологічної експертизи для навколишнього природного середовища;
- 2) прийняття відповідного рішення Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими виконавчими комітетами сільських, селищних, міських рад, судом та правоохоронними органами відповідно до законодавства;
- 3) обумовленості загальнодержавними екологічними інтересами.

Однак, обов'язковість проведення державної екологічної експертизи проектів будівництва визначалась та визначається згідно з вимогами частині 3 статті 13 закону України «Про екологічну експертизу», де встановлено, що здійснення державної екологічної експертизи є обов'язковим для видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку. Перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Як було вказано вище законом України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 р. за № 3038-VI, який набрав чинності 11.03.2011 р. були внесені зміни, зокрема, до частини 1 статті 13 та 37 закону України «Про екологічну експертизу» відповідно до яких додано положення про те, що «Експертиза проектів будівництва

проводиться відповідно до статті 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

З цього часу в Україні фактично була скасована система обов'язкової державної екологічної експертизи проектної документації на будівництво об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, включаючи ГЕС (також і малі ГЕС) та ГАЕС.

На думку автора, це означає, що під загрозою дотримання опинився такий основний принцип національної екологічної політики (такий пріоритет суспільних відносин, а також обов'язок держави) як **запобігання** надзвичайним ситуаціям природного і техногенного характеру, що реалізовувався за допомогою саме **державної екологічної експертизи**.

Однак, проаналізувавши чинне законодавство України, можна прийти до висновку, що така руйнація обов'язковості здійснення держекоекспертизи не відбулась в повному об'ємі. В результаті цього залишились окремі юридичні підстави для обов'язкового проведення держекоекспертизи проектів, зокрема, на будівництво ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС.

Справа в тому, що у частині 3 статті 13 закону України «Про екологічну експертизу» залишилось без змін наступне положення **«Здійснення державної екологічної експертизи є обов'язковим для видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку.»**. До таких об'єктів, зокрема, віднесено ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС⁶.

Розглянемо цю норму права разом із іншою вже згадуваною — частиною 1 статті 13 того ж закону України «Про екологічну експертизу», в якій встановлено, що «Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»⁷.

Обидві цитовані норми є імперативними та самостійними, а також такими, що хоч і розташовані у різних окремих частинах (частині 1 та частині 3), однак в межах однієї статті (статті 13) та одного закону (закону України «Про екологічну експертизу»).

У частині 3 статті 13 закону України «Про екологічну експертизу», де сказано «Здійснення державної екологічної експертизи є обов'язковим для видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку» — відсутні виключення на кшталт «крім випадків, встановлених законом», «крім випадків здійснення експертизи проектів будівництва згідно з статтею 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» тощо.

Це означає, що між вказаними нормами не має колізії, тобто одна норма не протирічить іншій. Ці норми мають однакову юридичну силу, та є самостійними (оскільки врегульовують різні суспільні відносини), а також є однаково обов'язковими до виконання.

По іншому виглядає застосування у сукупності таких норм права як:

⁶ Відповідно до пункту 2 Переліку видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.08.2013 р. № 808, до видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку віднесено гідроелектростанції (ГЕС) на річках незалежно від їх потужності (включаючи малі гідроелектростанції) та гідроакумуючі електростанції (ГАЕС).

⁷ Аналогічна норма закріплена також в частині 2 статті 37 закону України «Про державну екологічну експертизу».

- частини 3 статті 13 закону України «Про екологічну експертизу», де сказано: «Здійснення державної екологічної експертизи є обов'язковим для видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку»,

- частини 5 статті 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», де закріплено: «Встановлення випадків та порядку проведення експертизи проектів будівництва іншими законами не допускається».

В цьому випадку маємо колізію, яка за правилами, загальноприйнятими в юриспруденції, повинна вирішуватись наступним чином.

Норма частини 5 статті 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» є загальною по відношенню до норми частини 3 статті 13 закону України «Про екологічну експертизу», яка є спеціальною.

Справа в тому, що експертиза проектів будівництва (в другому випадку) є більш загальним поняттям (стосується всіх визначених цим законом об'єктів, включаючи ті, що становлять підвищену екологічну небезпеку), ніж державна екологічна експертиза лише тих проектів будівництва об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку (в першому випадку).

До того ж частина 5 статті 31 закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» була прийнята 17.02.2011 р., тобто раніше за частину 3 статті 13 закону України «Про екологічну експертизу» (у зміненому вигляді прийнята 16.10.2012 р.).

Отже, пріоритет має норма, яка є спеціальною та прийнятою пізніше. А це частина 3 статті 13 закону України «Про екологічну експертизу», в якій встановлено: «Здійснення державної екологічної експертизи є обов'язковим для видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку».

Отже, не зважаючи на існуючу протилежну думку та практику, це всеж-таки дозволяє зробити висновок про наявність юридичних підстав для визнання обов'язковою державної екологічної експертизи проектів будівництва ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС як об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку.

Крім того, відповідно до абзацу 6 пункту 2.4.8. Методики проведення державної експертизи інвестиційних проектів, затвердженої наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України 13.03.2013 р. за № 243, для визначених законодавством видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, **обов'язковим є здійснення державної екологічної експертизи**, висновок якої додається замовником до інвестиційного проекту (пункт 1.8 Форми).

Це означає, що для здійснення державної експертизи інвестиційних проектів необхідно подати позитивний висновок державної екологічної експертизи.

Ця Методика прийнята згідно з абзацом 2 пункту 3 вказаного Порядку проведення державної експертизи інвестиційних проектів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 09.06.2011 р. № 701, а Порядок — відповідно до частини 2 статті 16 закону України «Про інвестиційну діяльність».

Важливість констатації обов'язковості державної екологічної експертизи проектів на будівництво ГЕС (включаючи малих ГЕС) та ГАЕС, а також наявності позитивних висновків держекспертизи полягає у тому, що такі висновки, складені за результатом експертизи є документами дозвільного характеру у сфері господарської діяльності⁸, які є

⁸ Відповідно до Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, Додаток до Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» від 19.05.2011 р. № 3392-VI.

інструментами попередження (запобігання) надзвичайним ситуаціям природного і техногенного характеру.

В зв'язку з цим, у статті 3 закону України «Про екологічну експертизу» встановлено, що лише позитивні висновки держекоекспертизи є підставою для відкриття фінансування проектів і програм чи діяльності (частина 2), а також що реалізація проектів і програм чи діяльності без позитивних висновків державної екологічної експертизи забороняється (частина 3).

3. Будівництво Канівської ГАЕС потребує нового висновку державної екологічної експертизи

До такої позиції можна прийти ознайомившись з вищенаведеним оглядом чинного законодавства щодо обов'язковості державної екологічної експертизи проектної документації та будівництва ГЕС (включаючи малі ГЕС) та ГАЕС.

Також важливим є огляд фактичної ситуації щодо держекспертиз проекту для будівництва Канівської ГАЕС.

Наразі, з різних джерел (офіційних листів-відповідей, інформації зі ЗМІ, сторінок у соціальних мережах, в тому числі з офіційними заявами, веб-сайтів органів влади, ПАТ «Укргідроенерго» та інших осіб тощо) можна встановити, що проектна документація на стадії П (проект) щодо будівництва Канівської ГАЕС в частині дослідження питань про вплив на довкілля пройшла, зокрема:

- експертизу проекту будівництва (за ст. 31 закону України «Про регулювання містобудівної документації»), в результаті якої від ДП «Укрдержбудекспертиза»⁹ отримано позитивний Експертний звіт щодо розгляду проектної документації по проекту «Будівництво Канівської ГАЕС» від 29.03.2013 р. № 00-1837-12/ПБ. У Звіті вказано, що проектна документація може бути затверджене в установленому порядку;

- державну екологічну експертизу (за законом України «Про екологічну експертизу»), в результаті якої від Міністерства екології та природних ресурсів України отримано позитивний **Висновок № 17/024 від 18.10.2013 р. державної екологічної експертизи матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище**¹⁰ «Канівська ГАЕС, Канівський р-н, Черкаська обл., Україна»¹¹.

Відповідно до ст. 40 закону України «Про екологічну експертизу», позитивний висновок державної екологічної експертизи є **дійсним протягом трьох років** від дня його видачі. Якщо за час дії висновку держекоекспертизи не розпочато реалізацію рішення щодо об'єкта державної екологічної експертизи, то він підлягає **новій державній екологічній експертизі**.

Тобто, закінчення трирічного строку дії позитивного Висновку держекоекспертизи № 17/024 від 18.10.2013 р. на проект (том 18 «Оцінка впливу на навколишнє природне середовище») будівництва Канівської ГАЕС припадає на **18.10.2016 р.**

До того ж, Програма розвитку гідроенергетики на період до 2026 року, яка була схвалена розпорядженням Кабінетом Міністрів України 13 липня 2016 р. за № 552-р

⁹ Повне найменування: Державне підприємство «Спеціалізована державна експертна організація — Центральна служба української державної будівельної експертизи».

¹⁰ Зокрема, такої частини проектної документації на будівництво Канівської ГАЕС як: Том 18. Оцінка впливу на навколишнє природне середовище. Проект (доопрацювання). Будівництво Канівської ГАЕС.

¹¹ Текст висновку розміщений за наступним посиланням: http://uge.gov.ua/content/files/vusnovok_ek.pdf (веб-сайт ПАТ «Укргідроенерго»).

називає Канівську ГАЕС перспективним проектом нового будівництва для реалізації якого (тобто в майбутньому – прим. автора) необхідно здійснити такі заходи:

- залучення коштів від міжнародних фінансових установ (а не отримати листи про зацікавленість – прим. автора);

- розроблення робочої проектної документації для підготовки будівельного майданчика;

- роботи з підготовки будівельного майданчика (першочергові роботи щодо створення будівельної інфраструктури).

Всі вказані у Програмі заходи не могли бути здійсненні на 18.10.2016 р., тобто на останній день трирічної дії Висновку державної екологічної експертизи від 18.10.2013 р. № 17/024.

Також лише 26 грудня 2016 року, тобто після закінчення трирічного строку дії позитивного Висновку держекспертизи № 17/024 від 18.10.2013 р., ПАТ «Укргідроенерго» (замовник будівництва) було укладено з Консорціумом «Науково-виробниче об'єднання «Укргідроенергобуд» (генеральний підрядник) договір генерального підряду № БК-128У/2016 для безпосередньої реалізації проекту будівництва.

Отже, відповідно до вищевикладеного можна зробити висновок про припинення 18.10.2016 р. строку дії позитивного Висновку держекспертизи № 17/024 від 18.10.2013 р. та необхідності отримання нового.

ЗА ДОДАТКОВОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО:

Світлана Матус

координатор з питань екологічної політики

Всесвітнього фонду природи WWF в Україні

e-mail: smatus@wwfdcp.org